

університету. Серія «Право». – № 35. – 2015. – С. 15-19.

5. Федулина Е. В. Гражданско-правовая защита прав заемщика по договору потребительского кредита (займа): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Е. В. Федулина. – М.: Мысль, 2015. – 22 с.

6. Храпунова Е. А. Договор потребительского кредита и его признаки в свете нового законодательства // Наука и образование: хозяйство и экономика; предпринимательство; право и управление. – № 10. – 2014. – С. 45.

УДК 354.35: 336.71.078.3

Нікітіна І. В., Сидляренко О. Л., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О. А., старший викладач

ПІДГОТОВКА ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В НІМЕЧЧИНІ

Державна служба розглядається в зарубіжних країнах як державний апарат, що на практиці здійснює функції держави. Саме підготовка державних службовців займає провідне місце в подальшій функціональності державної служби, адже саме державні службовці є ядром безпосереднього виконання функцій держави. Німеччина є однією з провідних держав Європи в галузі побудови належної системи державної служби.

У Німеччині професійна державна служба з'явилася однією з перших у Європі. Вона будувалася на основі принципів відданості службі, законності, єдності, професійності і стабільності. Саме тому серед європейських держав з федеральним типом державно-адміністративного управління найбільш впливовою є публічна служба Федеративної Республіки Німеччини.

Слід зазначити, що нині в Німеччині не існує такого поняття як «державна служба» (Staatdienst). Це поняття за часів Другої світової війни було витіснене поняттям «публічна служба» (offentliches Dienst), що вживається і сьогодні.

Відповідно до Закону 1985 року публічна служба в Німеччині охоплює правове регулювання особливих публічно-правових відносин, що поділяються на дві основні групи: відносини з чиновниками і відносини з найманими особами – службовцями і робітниками державних установ. При цьому визначальним для поняття «державна служба» є правова форма організації роботодавця. Державною службою є лише діяльність на службі юридичній особі публічного права. Таким чином, під державною службою в ФРН розуміють діяльність федеральних і земельних органів влади.

Основним нормативним актом, що регулює діяльність чиновників, є

Федеральний закон про чиновника (ФЗпЧ) в редакції 1971 року. За цим законом чиновниками вважаються такі особи: чиновники державного апарату, судді, викладачі шкіл і вищих навчальних закладів, військовослужбовці, працівники пошти, залізничної служби, державних банків. Табель про ранги передбачає 16 груп чиновників: А1-А5 - нижчі чини (допоміжне-технічні); А6-А9 - середні чини (урядові секретарі, обер-секретарі, Гаупт-секретарі); А10-А13 - вищі чини 1 ступеня (урядові інспектори, регирунгс-отамани); А14-А16 - вищі чини 2 ступеня (вищі урядові радники).

Особливу групу складають політичні та почесні чиновники. Політичні чиновники - це найбільш близькі співробітники до політичної програми уряду або окремого чиновника, вони приходять і йдуть з поста разом з урядом. Почесні чиновники - це особи, які мають цивільну професію, яких призначають на почесну посаду без оплати і права претендувати на особливе соціальне забезпечення. До них відносяться присяжні, виборні консули.

Чиновник в Німеччині розглядається як слуга, орган і представник держави, його ідеї. На цьому постулаті ґрунтується вся система підготовки чиновників і їх подальшого просування по службі. І хоча за Конституцією (ст. 33, п. 2) «кожен німець має рівний доступ до будь-якої державної посади відповідно до своїх уподобань та професійною кваліфікацією».

Структура підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців має забезпечити безперервність і обов'язковість навчання всіх службовців за умови її органічного зв'язку з професійним розвитком персоналу, плануванням і реалізацією кар'єри, професійними досягненнями, просуванням по службі, присвоєнням чергового рангу, врахування особистих інтересів працівника [1].

У Німеччині є низка закладів освіти, що готують фахівців для роботи на державній службі. Головним з них є Федеральна академія державного управління Міністерства внутрішніх справ. Ця академія розташована в м. Бонн, а її філія – у Берліні. Основними завданнями академії є: підвищення кваліфікації державних службовців федеральних органів влади; навчання новопризначених державних службовців; підвищення кваліфікації вищих керівних кадрів; консультативні послуги з відбору, оцінювання та кар'єрного просування персоналу. У системі підготовки державних службовців у Німеччині також важливе місце належить Федеральній вищій школі державного та муніципального управління і відповідним земельним вищим школам. У цих закладах функціонують факультети загальної адміністрації, міжнародних відносин, залізничної справи, пошти, соціального страхування, тобто там здійснюється підготовка фахівців для різних сфер державної служби.

Усі програми підготовки фахівців для державної служби Німеччини

передбачають обов'язкове стажування тривалістю декілька місяців у державних та місцевих органах влади [2].

Вища професійна школа державного управління поліції і права (Гюстров, Німеччина) - наступний заклад, що спеціалізується на забезпеченні підвищення кваліфікації державних службовців. Щодо Баварської школи BVS, то в ній підвищення кваліфікації здійснюється за такими напрямками: теорія і практика управління, робота з кадрами і розвиток організаційної структури органу державної влади, техніка роботи і бізнес-компетенція, управління фінансами, комунальні питання і право, консультативна діяльність.

Важливим чинником успіху німецької освітньої системи і високої якості результатів є орієнтація на безперервність навчання чиновників.

Таким чином, система підготовка кадрів для державної служби Німеччини, хоча традиційно сформувалася в рамках англосаксонського підходу, давно завоювала власні сильні позиції на європейському освітньому просторі [3].

Література

1. Мельник І. М. Професійне навчання персоналу державної служби як складова державної кадрової політики / І. М. Мельник // Університетські наукові записки. – 2008. – №4 (28) – С. 388.

2. Лопушинський І. П. Публічна служба Німеччини: досвід для України / І. П. Лопушинський // Державна служба. – 2011. – С. 49-53.

3. Мельник А. Ф. Зарубіжний досвід підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців: проблеми імплементації в Україні / А. Ф. Мельник, Т. О. Кононенко // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2012. – Вип. 1 (12). – С. 149.

УДК 34.342

Пухтій Т. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ДЕЯКІ ФІНАНСОВО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЯ ДОХОДІВ, ОТРИМАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

Останнім часом у зв'язку з глобалізацією фінансових потоків з національного на міжнародний рівень перейшла боротьба із спробами легалізації капіталів, одержаних від злочинної діяльності - так званим «відмиванням» злочинних доходів.

Світові масштаби відмивання грошей оцінюються Міжнародним